

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Visitatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

nedici, velum professionis suscipere, & solemniter & expressè vovere castitatem, sed non consecrari ut virgo, Nav. *confi. sin. de reg. vide superius, in ver. moniales, §. 20.* licet remissivè, tamen adde Abb: *in cap. tua, num: 3, de consecr. Eccl. vel. Alt.* ita etiam potest intelligi de qualibet muliere corrupta, & non virgine, tamen sub nomine virginitatis potest uti nomine castitatis, vide Sylv. *in ver. consecratio.*

VIGILIA.

Primò, Vigilia Pentecostes est jejunanda, & ita se habet generalis Ecclesie consuetudo, ita tenet Nav. *confi. 1, de obser. jejun. sed gl. in ca. scire, §. necessario, 76, dist. dicit, non necesse, sed de facto jejunamus, tene certum: secundò, quando incipit currere, & obligare, vide in ver. dies: tertio, quare fuerunt inventæ, & an debeant hodie observari de nocte, sicut in primitiva Ecclesia, vide notationes ad Martyrologium Romanum Illustrissimi Cæsaris Cardinalis Baronii, in Vigilia Epiphaniae, & Concilium Provinciale Beneventanum celebratum sub Illustrissimo Jacobo Cardinali Sabello, *tir. de jejun. c. 3.* & ibi assignatur ratio cur cessaverunt.*

Secundò, quæritur an Prælati possint indicere, seu injungere, seu præcipere subditis jejunia, & alia opera penitentialium? Respondetur, quòd sic, pro aliqua causa legitima, ita Gem: *in ca. ubi periculum, §. sin. nota. 3, per illum tex. de elect. lib: 6.*

VIRGINITAS.

Primò, virginitas probatur per obstetrices, licet pars adversa conetur probare contrarium, Caputaqu. *dec. 212 par. 2.*

Secundò, stuprum interpellantibus, vel pueris pœnas, vide Paul. IV. *Bul: qua incipit, Ex ordine.*

Tertio, Virgo monialis, quæ non est, non potest benedici, seu consecrari, si est publicum, sed si occultè, potest uti verbo castitatis loco virginitatis, & ad evitandum scandalum, etiam verbo virginitatis potest uti publicè, licet mente castitatem, non virginitatem percipiat Episcopus consecrator, Navari: *confi: 2, de stat. monacho. vide superius in ver. consecratio, & in ver. moniales. Card: in Clem. attendentes, §. statuimus, quest: 10, de stat. mon. Calder: confi: 3, de offi. Vic: in fine, Selua 4, p. qu: 70 num: 7, Gom: de brev: n: 52.*

VISITATIO.

Primò, pœna opposita visitatoribus accipientibus aliquid ultra procuracionem à visitatis per Sacr. Conc. Trid: *sess: 24, capit. 3, §. quid si quisquam, an habeat locum, ita ad amuffim, ut teneatur quis ad duplum?*

Respondetur, quòd sufficit restituere simplum, etiam postquam incurrit, ita Nav. *confi. 2, de cens. imò, si distulerit, ante mensem non incurrit.*

Secundò, quando appellatur à decretis visitationis, non debet admitti appel-

appellatio, nisi exprimat, & assignetur causa, ita Navar. *conf. 1. de appellatibus.*

Tertio, an ab actis ab Episcopo in visitatione factis tanquam sedis Apostolicæ delegato sit appellandum ad Metropolitanum? Respondetur, videri appellandum fore ad delegantem, per regulam communem, quod à sententia delegati ad delegantem debet appellari, *ca. super quæstionum, §. porro, de off. deleg. si. delegatus, cap. is cui, capitulo, si à delegato, de off. deleg. lib. 6. l. 1. in prin. & §. 1. leg. 3. ff. quis, & à quo appell.* tamen oppositum est verius, & ita censuit Sac. Cong. *decl. 484, in meis, in hæc verba: Si in visitatione appellari contigerit ab Episcopo suffraganeo, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegato, prout Sac. Conc. Trid. sess. 24, c. 10, de refor. debet appellari ad Metropolitanum quoad devolutivam, non quoad suspensivam, prout sess. 22, c. 1. de refor. ratio est, quia quæ in visitatione suffraganeus facit, jure ordinario facit, & patet ratione, quia legatus ordinarius auctoritate Apostolica, licet sit effectus legatus, ea tamen, quæ facit, ut legatus auctoritate ordinaria facit, quia est ordinarius c. 2, de off. ord. Host: in *Sum. rit. de off. ord. §. sunt autem quædam, ubi dicit, quod quando committitur Episcopo, id quod pertinebat ad ipsum jure ordinario, id fit, ut magis timeatur, c. quis nesciat, 15, dist. hoc tetigimus superius in ver. delegatus, §. 9. & quod nunc dicitur per doctrinam Sac. Conc. Trid. etiam erat de jure antiquo, ante Concilium, quo etsi in visitatione da-**

batur appellatio quoad devolutionem, ita Sac. Cong. *in alia decl. 447, in meis, quia si Concilium dicit, tanquam Sedis Apostolicæ delegat. hoc facit ut majori auctoritate fiat correctio & magis timeatur, & majus robur habeant, quæ in visitatione peraguntur.*

Quarto quæritur, si quis appellaverit à decretis visitationis, an teneatur visitator dare copiam actorum partibus ad requisitionem Metropolitanum? Respondetur ex Sac. Cong. *decl. 447, in meis, quod ad dandam copiam actorum attinet, servanda esse decreta Sac. Conc. Trid. sess. 13, c. 3, & sessio. 24, capitulo 20. sed quæret quibus expensis?* Respondetur, quod *in c. 3. & sess. 13. ita decernitur, is autem, à quo appellatum fuerit, id intra triginta dies acta ipsa postulanti, gratis exhibeat, alioquin absque illis causa appellationis hujusmodi, prout justitia suaserit, terminetur: ubi videtur gratis danda esse, tamen in c. 20, sess. 24. habetur decretum, his verbis, Teneatur (intellige appellans) acta omnia coram Episcopo gesta ad judicem appellationis expensis suis transferre, ubi habetur, quod expensis appellantis debent acta in visitatione facta transmitti ad judicem ad quem, & ita ultra prædicta servatur in praxi.*

Quinto, an detur appellatio à decretis factis in visitatione? Respondetur à Sac. Con. *dec. 332. in hæc verba, Ea que ad visitationem, ac morum correctionem subditorum spectant, non possunt per appellationem impediri, aut suspendi, idem*

Conc. Trident. sess. 24, capitulo decimo, de refor. etiam si appelletur ad Sedem Apostolicam, & Bul. Pii IV. qua est 17. & incipit, De salute gregis.

Sextò, an libris visitationum detur plena fides? Respondetur, quòd sic, ubi adest consuetudo probata, & extenditur ad alium locum, Caputaq: dec: 229, 1, p. & melius decis: 159, par. 2.

Septimò, an aliqui sint exempti ab ipsa visitatione? Respondetur, quòd illi, qui habent præscriptionem immemorabilem, quam tenentur probare, aliàs non præsumitur, Caputaq: dec: 351, p. 2.

Octavò, an Episcopus teneatur visitare personaliter per seipsum omnes parochias, Respondetur, quòd si non est tanta necessitas, potest per aliquam discretam personam illas visitare, c. decernimus, 10, q. 1, Inn. in c. Romana, n. 2, de cens.

Nondò, an Episcopus possit, vel teneatur præfigere terminum visitationis, vel ei Episcopo præfigi terminus in visitatione? Respondetur à Sac. Cong. dec: 445, in meis pro parte Decani, & capituli Gadicensis, in hæc verba, Cong: Conc: censuit, nullum certum tempus fuisse præfixum à Concilio, sed id relictum arbitrio Episcopi, quod tamen debet esse moderatum, & discretum.

Decimò, an Episcopus teneatur portare Notarium, vel cum juramento procedere? Respondetur ab ead. Sac. Cong. eodem loco, ad instantiam ejusdem, in hæc verba, Congregatio Concilii censuit, servandum esse decre-

tum Sac. Concil. sess: 24, c. 3, de refor. tamen facilitatis causa dicitur, quòd potest Episcopus in visitatione uti quavis persona, prout de jure communi potest uti in actibus judicialibus prout in c. quoniam contra, de prob: & eadem Sac. Cong. declar: 462, in meis pro Reverendissimo Episcopo Astoniense censuit, Episcopum non posse arctari in visitatione, ut deferat notarium capituli, cum potestas visitationis ad eò sibi Episcopo est concessa, ut nihil sibi in ea vindicare capitulum possit, & ideo posse Episcopum secum ferre, vel secretarium suum, vel alium notarium, prout sibi videbitur necessariò convenire.

Decimoprimum, an Episcopus habeat jus visitandi sacellum, vel altare, quod caret cura animarum, & membrum sit religionis S. Antonii? Respondetur à Sac. Cong. decl. 130, in meis in hæc verba? Episcopus non habet jus visitandi sacellum, quod cura caret animarum, & membrum sit religionis S. Ant. Vienneensis, & idem de capellis Hierosolymitanorum, superius, §. 3, dub. 1, & sic censerit debeat de omnibus exemptis, ubi non adest cura animarum, nisi consueverit etiam Episcopus visitare, & præscripserit in notoriam negligentiam possidentium, ut quia minaretur ruinam, non observaretur cultus divinus, cum Episcopus sit ordinator omnium Ecclesiarum suæ dicecelsis, cap. 1, de off. ord. cum vulgatis.

Deci-

Decimosecundò, an Episcopus possit procedere, & corrigere omnia delicta in visitatione? Respondetur à Sac. Cong. declarat. 469. in meis, in hæc verba, *Secundum dubium est, quod capitulum inquit quoddam Episcopus visitando, non possit solus aliquod crimen corrigere, & punire, sed solum monere, & corripere, alioquin per viam visitationis procedendo puniret solus omnia delicta, cum tamen debeat duos capitulares assumere, juxta dict. cap. statuit, ad hoc respondet Episcopus, non inde hoc sequi, cum sit notissima materia visitationis, cum ea quæ pertinent ad mores recipiat, non enim de homicidio, vel alio crimine simili proceditur per viam visitationis, sed de re, mores & consuetudinem vivendi respiciente, ut de concubinato, de non recitantibus horas, de habitu inhonesto, & similibus. Item etsi omnia delicta venirent in visitatione, nullum sequeretur inconveniens, quia fructus visitationis imponitur, cum fructus ejus sit potius emendatio, quam punitio, ut notatur in capit. de inquisitionibus de accusat. & decretum Concilii corrigere, & emendare Episcopo visitanti permittit, quo verbo nihil est, quod non comprehendatur, ut in ca. irrefragabili, §. excessus canon. de off. ord. ideo nihil Episcopus visitando assumere videtur, etiam de omnibus criminibus cognoscendo, quod à Concilio ei non concedatur, ideo si non ad ordinariam, sed ad eam pœnam, quæ magis emendationem eorum respiciat, procedat, id efficere potest, quod si ad pœnam ordinariam sit procedendum,*

debet duos ex capitularibus assumere.

A. Congregatio Concilii censuit Episcopum posse,

B. Congregatio censuit posse.

Facit c. 1. de off. ord. Host. in sum. de off. ord. §. sunt autem quedam. Inn. in c. Theodosius, num. 1. de sequentibus, de stat. monach.

Decimotertiò, An Episcopus possit visitare personas sæculares, exercentes curam animarum in monasterio, in quo residet Generalis alicujus Religionis, Sac. Con. dec. 342. in meis, censuit in hæc verba, *In monasterio, in quo generalis alicujus Religionis regularium sedem ordinariam principalem habeat, licet persona sæculares sint in eodem monasterio curam animarum exercentes, quantum ad ipsam curam, & sacramentorum administrationem spectat, nulli visitationi, seu jurisdic. Episc. ord. diæcesis, in qua ipsum Monasterium situm est, subiecta sunt. facit c. 11. sess. 25. de res. regul.*

Decimoquartò, an ordinarius habeat facultatem visitandi quæcunque hospitalia & confraternitates? Respondetur ab eadem Sac. Cong. decl. 288. in meis. in hæc verba: *Ordinarius non habet auctoritatem visitandi hospitalia, neque confraternitates, quæ à laicis reguntur, nisi in casibus à jure communi permisis. licet tamen Ordinario ab eis rationem administrationis exigere, nulla habita ratione juris communis, sed servata tantum dispositione, d. ca. 8. faciunt ea quæ dicta sunt superius in ver. hospitale, §. 3.*

VO-